

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, det lille Lovforslag har faaet.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard rejste om Renten, der nævnes i § 3, skal jeg meddele, at den i sin Tid blev fastsat efter Forhandling med Finansministeriet. Jeg har ikke noget imod, at denne Sag bliver taget op til nærmere Drøftelse, men nu er Renten jo fastsat i Loven, og jeg kan ikke med denne Lov i Haanden administrativt ændre Rentesatsen. Hvis man maatte ønske det, er jeg naturligvis villig til at se nærmere paa denne Enkelthed i Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Bjørner vil jeg gerne sige, at den Lovgivning, der her er Tale om, i sin Tid har været ønsket af Fiskeriet gennem de Organisationer, som repræsenterer Erhvervet, og det er jo ikke nogen Lovgivning af ny Dato, tværtimod, den er endog af ældre Dato, fra før Krigen, og vi har altsaa fra Ministeriets Side ment at maatte følge et Ønske, der paa den Maade var fremsat fra Erhvervets Side. At det skulde være en Støtte til Motorfabrikkerne, tror jeg nu ikke, Fiskerne har Opfattelsen af.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 140 af 30. Marts 1940 om Forbud mod at bære Uniform m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 175).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Det Lovforslag, som jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er en Gentagelse af en stadig for kort Tid ad Gangen fornyet Lovgivning, som har taget sin Begyndelse i 1933. Med nogle Ændringer, navnlig med Hensyn til Skærpelse af Straffene og Udvidelse af det strafbares Omraade, fik Loven i 1940 den Form, som den siden har haft. Den blev derefter forlænget i 1942 for 2 Aar til 1944 og er siden hvert Aar forlænget for 1 Aar ad Gangen.

Jeg tror ikke, jeg behøver at gaa langt

ind paa en Udredning af de Forhold, der førte til, at man i sin Tid gik til at indføre Forbud mod at bære Uniform. De Forhold, som dengang førte til denne Lovgivning, bestaar vel ikke aldeles uforandrede nu, men jeg tror, at alle vil være enige om, at ganske lignende Hensyn stadig taler for, at det ikke uden videre skal være private tilladt at anlægge og bære Uniform. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at man forlænger gældende Lov for endnu et Aar til Udgangen af Marts 1949, og jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Victor Gram: Refererende til den højt-ærede Justitsministers Bemærkninger her ved første Behandling skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Niels Eriksen: Den Mentalitet, der med Hensyn til privat Uniformsforlystelse var kommet til Udtryk, da denne Lov første Gang blev vedtaget, er vel stadig til Stede, den er end lidt mere skjult. Jeg tror derfor, det er heldigt at opretholde Forbudet mod at bære Uniform, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Evald Christensen: Det er snart en gammel Lov, vi her er stillet over for at skulle forlænge. Den stammer helt fra 1933, blev forlænget den 30. Marts 1940 og er siden forlænget flere Gange. Atter foreligger nu Forslag til Forlængelse af Loven, denne Gang til Udgangen af Marts 1949, og jeg kan udtale paa min Gruppens Vegne, at vi ønsker den forlænget.

Dette kunde man naturligvis gøre uden videre Begrundelse, men jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger derom. Uniformer er bl. a. mærkelige derved, at de ligesom stiller et Menneske i en Dobbeltstilling. Uden Uniform, blandt ganske almindelige Mennesker, kan en Mand eller en Kvinde være akkurat som andre, der er heller intet, der skiller et saadant Menneske fra andre jævne Borgere, men i Uniform er vedkommende straks eller tit — og vel som Regel i andres Øjne altid — en anden. Nu er han Soldat, Politifor-, eller Toldembedsmand o. s. v. Nogle kan bære Uniformen, Embedsdragten, ganske ugenert, andre kan ikke; nogle mener, de skal gøre sig gældende ved Uniformen, man skal regne dem for noget særligt, fordi de nu engang er det, som Uniformen giver Udtryk for. Det er altsaa ikke selve